УВАГА!

Нова Українська Кавярня

ОДИНОКА В ЕДМОНТОНІ
НАЙКРАЩЕ УРЯДЖЕНА
— для: —
ВИГОДИ,
ПРИЄМНОСТИ
І СМАКУ.

СМАЧНІ СТРАВИ,
ЧИСТА УСЛУГА,
ЗА МАЛІ ГРОШІ.

УРЯДЖЕННЯ:
ДЛЯ САМІТНИХ,
ДЛЯ ГУРТОВИХ,
ДЛЯ РОДИН,
ДЛЯ ТОВАРИСТВ,
ДЛЯ ВСІХ.

МИ ВАС ВИТАЄМО,
МИ ВАС ОБСЛУЖИМО,
МИ ВАС ЗАДОВОЛИМО.

Вигідне місце для весілля та інших забав

Зайдіть до нас як до свойого дому.

СПРОБУЙТЕ А ПЕРЕКОНАЄТЕСЯ

Ново-утворена кавярня під управою добре знаних українців в Едмонтоні

І. ЛЕСКІ і Т. СТЕЧИШИН, управителі.

Зайдіть до:—

PLAZA CAFE

9957 JASPER AVENUE, EDMONTON, ALBERTA

(Напроти 98-го Стріту)

КЛИЧ

THE CALL

РІЧНИК II. Ч. 1. ЛЮТИЙ 1937 FEBRUARY VOL. II. No. 1.

ЗМІСТ:

"Клич" ..... 1.

За морем ..... 1.

Схаменіться ..... 2.

Що таке життя? ..... 2.

Редакційна стаття в 4-ох частях . 3.
(До Шановних Передплатників і Читачів "Клича", Важне для попередніх Передплатників "Клича", Помагаймо собі взаїмно, і Суспільний Кредит).

Представник "Клича" ..... 6.

Большевизм є жидівський ..... 6.

Гордість українців ..... 7.

З книги життя ..... 8.

Випродукування молока малочисельної бактерії ..... 9.

Зо Світа Української Молоді! ... 10.

Весела сторінка ..... 11.

Знаймо своїх українських торговців, професіоналістів і фахівців ..... 12.

Династія Кагановичів ..... 15.

10 ЦТ.

"КЛИЧ"

Журнал-Місячник

Видає Видавництво "Клича".

10630 - 98-ий Стріт, Едмонтон, Альберта, Канада.

А. Г. ГЛИНКА, Видавець і Редактор.

Телефон Резиденції 27343

Передплата $1.00 річно; поодиноке число 10ц.

Видавництво за оголошення не відповідає.

THE CALL

PUBLISHED MONTHLY BY:

THE CALL PUBLISHERS

10630 - 98th Street, Edmonton, Alberta, Canada.

A. H. HLYNKA, Publisher & Editor.

Residence Phone 27343

Subscription $1.00 per year, single copy 10c.

Advertising Rates Furnished on Application.

Адреса:

THE CALL
10630 - 98th Street
EDMONTON -:- ALBERTA

Преса є одним із найбільш конечних середників в культурному житті народу.

Преса є одним із найбільш конечних чинників у піднесенню народу на вищий ступінь освіти.

Преса є одним із найсильніщих засобів в боротьбі за визволення.

Не допустім до того, щоб українська преса була слабша, як преса ворога-большевика, в українській мові.

"Клич" доложить усіх своїх зусиль, щоб сповнити свої завдання, які він бере на себе — сповніть і Ви своє супроти него.

Редакція і Видавництво "КЛИЧА".

КЛИЧ

(Присвячую появившомуся місячникові "Клич", що зачав виходити в Едмонтоні з січнем, 1935 року. — Д. КЕЙВАН).

Чуєте **Клич,** що гомонить,
Мов дзвін із віддалі?
Чуєте **Клич,** що все чимраз,—
А все до нас ближчаєсь?

Слухайте, Брати, — до боротьби
Він нас кличе вставати,
Наших ворогів із Рідної Землі
На всі вітри прогнати.

Чуєте **Клич,** як гомонить,
Мов в ясну днину муха?...
То ж берімося до праці всі,
Що маєм сили й духа!

Бо вороги завзялись нас
Зробити своїми рабами,
Забрали вже все, що наше було,
Тепер беруть дитя від мами.

Чуєте **Клич,** що кличе Вас,
Огляньтесь, назад поверніться,
Й на обіцянки, що пливуть із Москви—
Ви плюйте, а не дивіться!...

Бо Москва сестра лише для москалів,
Москалів Москва голубить,
А вкраїнський дух, вкраїнських людей,
Москва не любила й не любить.

Ви чуєте **клич,** далеко не йдіть,
На Ірчанову долю погляньте
Так скоро не біжіть на службу Москві,
А подумайте, краще поспитайте.

Українець, Ірчан, сподобав собі Москву,
Сподобав собі московську праграму,
А тепер на Соловках уже він
Проклинає рідного батька й маму...

Що не вчили його рідне шанувати
І за рідне — життя віддати,
Тому він тепер мусить на Соловках
Найкращі літа марнувати.

То ж чуйте **Клич,** що кличе Вас
Зверніться з блудної дороги?!...
Ставайте ж у ряди вкраїнські сини
Й не треба Вам нічиїй підмоги!

Читаймо всі **Клич,** учімось думати
І рідне вчімось шанувати,
Щоб нас не могла "матушка" Москва,
Мов рабів на Соловки слати!!...

Дмитро Кейван,
Делф, Альберта.

(Редакція "Клича" висловлює якнайщирішу подяку п. Д. Кейванові за присвяту ось цієї так красної поеми журналові "Клич". — Ред.)

ЗА МОРЕМ

Сьогодні знов на самоті
Про Рідний Край я ізгадав
(Сім тисяч миль... в далечині)
І тяжко-гірко заридав...

Мій Краю Рідний, Краю мій!
Ти щонайкращий на ввесь світ,
Чи це Господь хотів Святий,
Що Ти в неволі сотні літ?

Що Ти в неволі, у ярмі,
Де оргії справляє кат;
Сини найкращі в тюрмі
І на хресті Твій Маестат!?

Хіба лиш панщину й ясир,
Ряд шибениць, гаків, палів,
Соловки, заслання, Сибір...
Господь Ласкавий нам судив?

А... Боже добрий в небесах,
Чому так тяжко нас скарав,
Так нас розсіяв по світах,
Мов лист, що буревій зірвав.

Верни нас, Господи, ще раз,
У Край Наш Рідний, нас верни,
Хай волі дорогий алмоз
Хоч уві сні побачим ми.

Як ні! то небо запали;
Нехай воно Тобі згорить!
Хай з ним пропадуть всі кати,
Хай вся земля з ним спопелить!

Щоб і сліди пропали з нас,
Немов ми навіть не жили!
Ніж мали б бути повсякчас
Із нас лиш парії-раби!

Володимир Купченко, 18. липня, 1934.

СХАМЕНІТЬСЯ!

У нас брати мої,
Чомусь єдности нема,
Бо нас гонить Москва клята
Мов череду на вмання.
На Вкраїні по селах
Комісарі москалі,
Мордують братів наших —
Ми мовчимо мов німі.
На Вкраїні брати наші
Із голоду мруть,
А московські крокодилі
Невинну кров із них п'ють.
З наших тут поробилось
Чи мало пролетарів,
Таких, що за Сруля в Москві
Рідного брата би з'їв.
Що брат гине з руки Москви,
Це байдуже тут йому,
Він за хінців бідкається,
За негрів та звірину.
Те, що брат його конає
І купається в крові,
То він його відрікаєсь
Та ще й кричить — куркулі.

Там куркулі завелися,
А українців нема;
Отак кричать, мов на зуби —
Запроданець і Москва.
Він в Канаді, краю вільнім,
Большевиком ся зробив —
І класовим і свідомим,
Вже й голову загубив.
Бо він у Мошка та у Сруля
Під порогом ночував
І від них то свідомости
Бідолашний ся набрав.
Забув батька, забув матір,
Забув брата й сестру,
І голову свою забув,
Та не забув про Москву.
Хоч не має чим думати,
Бо він вже без голови,
Всі думки пливуть до нього,
Аж із самої Москви.
Схаменіться, безувірки!
Та шукайте голови,
Робіть, що ваш розум каже,
А не Срулів із Москви!

Дмитро Кейван, Делф, Алберта.

Що Таке Життя?

Одного разу, коли пташки аж помучилися від співу й панувала тишина, перебив її один малий фільософ цими словами:

"Що таке життя?"

Ніхто не був приготуваний на таке питання, але малий Воробець скоро відповів:

"Життя, це пісня."

"Ні, життя, це боротьба й пітьма, сказав Крет, котрий щойно підвів свою голову з землі.

"Я думаю, що життя, це розвій, сказала Рожа отвораючи свої листочки на радість Метеликові, що прилетів, поцілував її і скричав:

"Життя, це радість!"

"Радше скажи, що воно короткий літний день", додала мала Мушка в лету.

"Я не бачу більш нічого лиш працю", лементувала Мурашка, силуючись над стеблом, котре вона не могла донести.

Сорока лиш сміялася, щоб закрити брак свойого знання. Це могло розлостити всіх і привести до сварки, але якраз тоді Дощ почав падати й шепотів сумно:

"Життя, це сльози."

"Всі ви милитеся," сказав Орел і вилетів у воздух на своїх великих крилах:

"Життя, це свобода й сила."

....Вже потемніло й всі птахи пішли спати.

Нічний Вітер зашумів легенько крізь галуззя:

"Життя, це сон."

Тишина панувала над містом і день вже був близько. Там Студент у своїй самітній кімнаті загасив світло й здихнув—

"Життя, це школа."

І Молодець вертаючи з нічної забави —нарікав:

"Життя, це одне бажання ніколи не задоволене."

"Життя, вічна мистерія," шепотів ранній Вітрець.

Тоді рожеве світло розлилося на видно крузі й прикрасило огнистою краскою вершки лісів..... Ранок пробудив своїм поцілунком землю й гармонія запанувала по світу.

"Життя, це початок."

Перебрано з англійської причти.

Ізидор Глинка.

Редакційна стаття
у чотирьох частях.

ДО ШАНОВНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ЧИТАЧІВ "КЛИЧА".

Радію, що з новим 1937 роком мо-жу знову приступити до дальшого видавання журнала "Клич", що почав був виходити в січні, 1935 р. й котрого я видав дві числі.

На цей хвилевий упадок "Клича," складалось декілька важних причин, котрих не вважаю потрібними подавати. Коротко скажу, що якщо я мав би був більше грошей, то зарадити можна б було всему. — Та це минувшина....

Сьогодні — я знову вірою, з більшим досвідом, у кращих матеріяльних обставинах, з більшим ентузіязмом, з більшою завзятістю, і плановістю — дальше продовжаю видавати цей так конечний журнал із так благородними ціллями: проти большевизму, за зе'днанням українського народу, за піднесенням його культурно, матеріяльно і морально; та впевняю Шановних Передплатників "Клича", що вже тепер "Клич" буде виходити точно й стало.

Чи перечислюся зо своїми власними силами й можливостями — не знаю, але знаю, що сказав один чоловік: "Хто не має віри у себе і у свій народ, той не має права жити на світі".

Я хочу вірити й помагати своїому народові, по своїм скромним силам, хочби видаванням цього журналу.

Так мені Боже й Ти Український Народе допоможи!

Антоній Г. Глинка.

* * *

ВАЖНЕ ДЛЯ ПОПЕРЕДНІХ ПЕРЕДПЛАТНИВІВ "КЛИЧА"

Всіх попередніх передплатників Клича затягаємо на листу наших теперішних Передплатників і даємо їм кредит за кожний гріш зложений попередно, на конто перед плати на дальше. Всім цим Передплатникам посилатимемо журнал, аж доки не вичерпається їх передплата. Якщо можливо хто з наших Передплатників не одержить чйсла, з причин зміни адреси, просимо негайно подати нам свою нову адресу.

Видавництво.

* * *

ПОМАГАЙМО СОБІ ВЗАЇМНО!

Безогляду на те, чи українські бизнесмени помагатимуть "Кличеві" — оголошеннями, передплатою, чи добрим словом, вважаємо своїм обов'язком робити все, що в наших силах, щоб помогти їм, і тим причинитись до піднесення українського народу на вищий економічний рівень. Ми є переконані, що українські бизнесмени вповні знають своє економічне положення, й положення українського загалу, та що освідомлять собі важливість поширення досвіду на подібний взірець цієї статті.

Кожний знає, що життя стає чимраз більше скомпліковане, існування чимраз стає трудніше. В модерному світі треба боротись із великими фінансами в модерний спосіб. Сьогодні неможливо є довше плисти з часом, на сліпо, але треба пристосовуватись до обставин, й треба бути сильними досить, щоб формувати васні умовини. Якщо цього робити не будемо, то приспішимо своє услаблення, або загибіль.

Українці й Українки, всіх верств!

Здавалось би, що у скрутнім часі, в часі небезпеки другої світової війни, що наш загал майже інстиктовно горнувся б один до другого, щоб спільно й взаїмно рятувати себе, щоб спільно й взаїмно помагати собі — в ціли забезпечення своєї будучности, бо другі цього для нас не зроблять.

Партійництво є доброю річчю і заслуговує на існування, бо такий склад нашого життя й життя інших народів, однак коли партійництво заходить так далеко, що ми

взаїмно шкодимо собі радніше чим помагаємо, забуваючи про нашу спільну й більшу ціль, то час такі погляди потрохи "пристрижувати". Кожен, тримай свою партію, роби як твої переконання диктують тобі, але буть тим будуючим чинником у цілому нашому національному організмі.

Українці й Українки, помагаймо своїм бизнесменам, а Ви українські бизнесмени помагайте й трактуйте належньо український загал. Пам'ятайте, що коли Ви стратите гріш у свойого, то є можливість, що частина його піде на ціль, щоб змити з нас ту пляму рабів, а як стратите його деінде, без прінципу, то знайте, що ви вже назад його не дістанете. Неможна сказати, що наші бизнесмени, на загал, не піддержують наших народніх справ. Дійсно дають багато! Дають усе, рік-від-року! І коли знайдетеся у скрутному положенню, то все таки помагають вони вам, по своїй зможности. Попробуйте цього у чужих! (?)

Якою культурною людиною є та, що прінципово помагає своїм! — що думає про той гріш навіть тоді, коли він лищить його руки, в чії він піде. Чи ж все будемо тими, що кажуть "як у вас та сама ціна, як деінде, то я куплю деінди, не конечно в вас". Вже час бути тими, що зат у саму ціну піде до свойого, хоч би й дальше, щоб бути прінциповою людиною. Яка благородна річ мати прінцип!

Хочемо завважити, що тут не виключається й наших профіціялістів, котрі майже виключно живуть з українського загалу, їм також добре мати б певні прінципи.

Гасла Клича: "Помагаймо собі взаїмно!" "Одинцем впадемо — спільно встоїмо!"

(Далі буде)

* * *

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ

Треба погодитися з фактом, що Албертійський Уряд Суспільного Кредиту існуватиме принайменше ще чотири роки. Що дальше — Суспільний Кредит може захопити й другі провінції, а навіть домінію, або може згубити грунт і якась інша нова, або поновна, льогічна програма може зайняти його місце. — Та немає людини, щоб знала це наперед.

Все таки, вважаємо, що зробимо багато більше добра, для українського загалу в Албертi, коли будемо ставитися до Суспільного Кредиту прихильно, радніше чим ворожо; ко-оперувати, радніше чим безпідставно його поборювати; інформувати український загал про роботу Суспільного Кредиту в правдивому світлі, радніше чим перекручувати все, як це робить більшість чужої преси, котра служить капіталові, а не широким кругам загалу. Оце загально мало б бути становище Клича до Суспільного Кредиту. Певна річ, що Клич не повагається строго осудити те, що вважатиме шкідливим чи несправедливим з погляду українського чи канадійського загалу. Всім цим хочемо сказати, що вважаємо не найкращою полісою дивитись на албертійську політику з заплота, але треба брати в ній участь.

Підкреслюємо факт, що Клич не є зв'язаний ні деклярує себе ближче жадної одної політичної партії а лиш трактуватиме всіх однаково — те що зле, строго осуджуватиме, а те що добре, висвітлюватиме повною силою.

Клич є журналом загального, надпартійного, характеру, на услугах українського загалу й української й канадійської справи, тому, його погляди будуть висловлюватися з українсько-національної й загально-канадійської перспективи.

Знаємо, що не ввесь український загал є переконання Суспільного Кредиту, ліберального, консервативного ні С.С.Ф., що й є добре, бо так мається в других народів, наших співгорожан. Однак, все таки, ввесь український загал повинен ко-оперувати з цим урядом, щоб дати йому можливість перевести план Суспільного Кредиту в життя.

Існують погляди поміж українським загалом, що українські посли п. М. Попіль і Томин не стали в обороні українців, головно тоді, коли Суспільного Кредиту Уряд позбавив заняття декількох українців, котрі в нашій опінії, робили не менше корисну урядову роботу, як багато не-українців, що лишились при заняттю. Англійців декілька також виключено, але на їх місце принято других і для них, як загалу, не змінило справи. Під цим оглядом українці дійсно стали покривджені, бо це є ніщо іншого як відібрання способу життя, а беручи пропорціонально до українського населення, багато більше українців повинно працювати на урядових посадах, порівнявши нас із другими народами.

Та тут мало вини приписуємо українським послам, але винуємо український загал, а особливо українські організації, що мовчали в той час. Українські організації, майже ніколи, не спромоглись на порозуміння між собою, хоч у деяких найважніших справах, щоб час-від-часу спільно могли боротись за життя. І якраз вище згадана справа служить за підкреслений примір, що конечне є, щоб бодай головніші українські організації пробували зійтися спільно, хоч на деяких точках—а це, хоч би ради самої справедливости до українського загалу. Українські посли повинні бути лише тими речниками й репрезентантами наших бажань, предложено їм українськими організаціями, і якщо вони відказались би від цього обов'язку, аж тоді можна б безпечно звернути подібний закид проти них, але так довго, як ми всі не знаємо чого ми хочемо, бо не годні порозумітись між собою, то здається, що ми всі винні.

Ми всі кажемо, що в єдности сила — адже ж спільно до діла!

(Далі буде).

* * *

Слід завважити, що большевики в Албертi остаточно рішили "піддержувати" Албертійський Уряд Соціяльного Кредиту. Хочемо тут пригадати нашим читачам, ті підлі критиканства, що були звернені проти СуспільногоКредиту зо сторони большевиків. Що ж могло спонукати їх до того, щоб вони піддержували СК. тепер? — Вони бачать, що рух СК. є засильний для них, що їх гасла є забліді поруч кличів СК., й їх вигляди на пописи були дуже малі, тому вони рішились розверчувати його з середини, щоб збити його з дороги.

АКТ ЗМЕНШЕННЯ Й ПОЛАГОДЖЕННЯ СТАРИХ ДОВГІВ УВІЙШОВ У ЗАКОНИ ПРОВІНЦІЇ АЛБЕРТИ.

(Цей Акт ухвалений Албертійським Урядом Соціяльного Кредиту у 1936 році, і відноситься лише до старих довгів зроблених перед днем 1. липня, 1932 року).

Безогляду з якою умовою, чи угодою — під висловом чи висновком, і як це не створено б — всякий старий довг сплачується лише після наступного поділу, не більше, а іменно:

Скількість ще не заплаченої суми старого довгу, в день 1. липня, 1932 року, включаючи будьяку додаткову позичку зроблену агріментом, або іншими услів'ями, створюючи, або набираючи довг, разом із ще будьякою позичкою, зробленою після згаданого дня, зменшено всякими ратами заплаченими після того дня, чи це було на рахунок довгу, проценту, чи в формі чого іншого; і від 1. липня, 1932 року, проценту не платиться від жадної частини незаплаченої суми.

Хібащо інакше приказано наступними параґрафами, належня сума старого довгу сплачується десятьома річними ратами, на 15 листопада, 1937 р., і кожного наступаючого року після цього поділу: **Сума першої, другої, і третьої рати є п'ять процент належнього довгу; сума четвертої, п'ятої, шостої, і сьомої рати є десять процент належнього довгу; сума осьмої, дев'ятої й десятої рати має бути п'ятнадцять процент належнього довгу.**

Особа, що має сплачувати такий старий довг, може сплачувати його в цілости, або в части, і будьколи, навіть перед днем приписаним Актом, а особа, що має одержати цю належитість мусить її приняти.

Представник "Клича"

ГРИГОРІЙ ЛИТВИН

Подаємо до відома щирому українському громадянству Альберти, що п. Григорій Литвин, із Едмонтону, виїзджає з відчитами в Альберті, в цілі поінформування українського загалу про намічену роботу "Клича", як рівнож буде давати відчити на найактуальніші теми нашого життя в Канаді. Відчити п. Литвина будуть надпартійного характеру, й тому просимо різних околиць, в Альберті, звертатись до нас листовно, щоб зменшим трудом можна було порозумітись і заряджувати його відчити. Рівнож просимо відноситись до п. Литвина з повним довірям. П-н Литвин здаватиме писемний звіт зо своєї поїздки в кожному числі "Клича", й буде описувати про відношення різних околиць, товариств, й осіб, до "Клича" й до нього самого як представника.

А. С. ЛІСІ, ЛОНДОН.

Большевизм є жидівський

Ціллю цього опису є доказати, що большевизм є жидівський. Большевизм репрезентує один із послідніх етапів, у програмі жидівства, в цілі домінування світа.

Немождливо є, в рамцях цієї розвідки, входити в давнішій етапи, в котрих лібералізм, масонство, і марксизм приготовляли грунт для большевизму. Цю частину трактовано в осібному описі, "Ера Демократії: Ера Світового Упадку".

БОЛЬШЕВИЗМ НЕ Є КОМУНІЗМ

Комунізм не є большевизм. В большевицькій Росії немає спільної власности землі, речей ні гроша, ані немає рівної платні для всіх. Ці два непрактичні поняття, під іменем комунізму, були способом при помочі котроого москалі обманулись і приняли цілком що інше, а це — большевизм.

Адже ж, що є большевизм?

Большевизм є державний капіталізм, практикований і провадженый в інтересах жидівства. Жиди, будучи непродуктивною нацією, цілком не дописали в великому фарсі П'ятилітки, тому, що вони ніколи не надавалися творити, лише експльоатувати те, що вже було створене другими, однак у цьому випадкові, вони дійсно пробували, але безумовно їм не вдалося.

Дивне нахилення до большевизму, яке є замітне в найменше сподіваних місцях у Великій Британії сьогодні, поясняється тим, коли усвідомимо собі, що большевизм є жидівським знаряддям; бо ідея комунізму, котра приготовляє "покривджених", для комунізму, є піддержувна силою жидівського гроша, існування котрого, як політична сила, стає чимраз замітніша навіть для найменше підозріваючого британця.

СПІЛЬНІСТЬ ЖИДІВСЬКОГО ГРОША Й КОМУНІЗМУ

У здемаскуванню цієї спільноти, цитуємо жида Дезрейлого з його історичного твору, "Життя Лорда Юрія Бентинка", написаного в 1852 р., у часах, коли революційні повстання напружували Европу в конвульсіях: "Вплив жидівства", він пише, "можна дослідити в минувшому вибуху деструктивного пріципу в Европі. Повстання виміряне проти традицій й аристократії; проти релігії і власности. Знищення семітичних пріципів, позбуття жидівської релігії, чи це в Мосаїчній чи Христіянській формі, природна рівність людий, і скреслення власности є проголошені Секретними Організаціями, що складають Провізійні Уряди, і люди жидівської раси є у проводах у всіх із них. "Вибрані—Богом люди" (жиди) кооперують із атеїстами; найбільш обдумані грабіжники власности об'єднуються з комуністами; дивна й "вибрана" раса бере за руку все "шумовиння" й "низи" Европи, і все це, бо вона бажає знищити невдячне Христіянство, котре винно її навіть своє власне ймено, й чієї тиранії вона довше зносити не може."

Певне, що немає більшого авторитету; і те, що було правдиве в 1852 р. є правдиве сьогодні.

ЧОМУ ВИБРАНО РОСІЮ

Першою жертвою упала Росія. Причиною чому вона вибрана перша було те, що вона була одинокою країною, котра обороняла себе законами від жидівської контамінації й контролі. Большевизм є пімста зо сторони жидівства на Росії, спонукана азіятською ненавистю і тиранією.

Жиди, уважно й добре вибрали собі грунт. Слов'янин із природи не є індивідуалістичний; він є терпеливий, призвичаєний до тиранії і фаталізму. Він приняв ідею комунізму, а одержав доконаний факт большевизму. Він приняв ідею рівної платні і власности для всіх, а його коштувало 20 мільйонів душ, подвійно кривавого кошту Світової війни — це ціна його власного виголодження й невільництва під жидами.

Перший прямий удар був зорганізований жидом Парвусом, під зміненим ім'ям

(Докінчення на стороні 13)

Гордість Українців

Коли чуєте—милий, чистий мов срібло голос, кожного понеділка, середи й пятниці, почерез радіо станцію С Ф Р Н, від год. 6:00 до 6:30, в вечір, то знайте, що це співає українка п-на О. Смолик, дочка п-ства Василя й Катерини Смоликів з Едмонтону. П-на Смолик, мабуть є першою українською співачкою в Канаді, що стало співає на радіо.

Понижче подаємо дещо зо свідоцтв п-ни Смолик:

В 1933 р., п-на Смолик одержала цертифікат, рівний срібному медалю, як першу нагороду в сопрановім солю, на Едмонтонськім Окружнім Фестивалі.

В 1934 р., вона одержала срібну медаль у сольовій сопрановій класі, на Альбертійському Провінціяльному Фестивалі, в Летбридж; також, виграла чашу "Едмонтон Джорнал" за чемпіонство в сопрановім солю на виставі "Едмонтон Велш Ейстедфод".

ОЛЬГА СМОЛИК

В 1935 р., на "Бойз енд Гірлз Фейр", вона виграла медаль, за сольо, в сопрановій класі; як також, виграла шельд, за одержання найвищих значків на цілому фестівалі "Бойз енд Гірлз Фейр".

На Альбертійськім Провінціяльнім Фестивалі, що відбувся в Едмонтоні — вона одержала першу нагороду в сольовій сопрановій класі, рівняючись срібному медалю.

Одержала першу нагороду в дуеті з п-ною Маріон Бовкот.

Також першу нагороду в Велш Ейстедфод виставі, в сольовій сопрановій класі.

В 1936 р., на Альбертійськім Провінціяльнім Фестивалі, що відбувся в Келгарах, одержала першу нагороду, рівну до срібного медалю за сопрановий спів.

Грала найголовнішу ролю в Його Величества "Тіянафор".

Минувшого року п-на О. Смолик скінчила учительський семинар і є вчителькою.

П-на Смолик здобуває українцям ім'я —своїм співом. Її англійці називають "Нашою Грей Мур", славною оперовою співачкою Зл. Держав. За це український загал зможе відплатитися п-ні Смолик, якщо тисячі листів засиплять Радіо Стацію С. Ф. Р. Н., упоминаючись, щоб взяли її на програму "Канадіян Радіо Корпорейшен", значиться, щоб слухали її співу по цілій Канаді. Поможім її осягнути цього ступеня, своїми, листами й своїм безнастанним упоминанням, а вона здобуде для нас багато більше!

З КНИГИ ЖИТТЯ

Рівність нерівних є нерівність. —Дж. Сантаяна.

Вістуном комунізму був Карл Маркс—його писання часто цитовані, менше читані, а ще менше розуміють їх.—Герберт Вівіян.

Є лиш один доказ здібности -- діло.—М. С.

Давніші проповіди про пекло були дуже подібні теперішним промовам про біжучі події.—Ендерсон Геральд.

"Що їсти в студену погоду?, пише "Літерарі Діджест" у наголовку. Що їсти в будьяку погоду є питанням багато більшої ваги? — Вестон Лідер.

Наш Уряд наступного тижня візьме певні кроки, щоб здержати піднесення цін у минувшому тижні.—Толедо Блейд.

Люде вірять у те, що вони бажають, щоб сповнилося.—Ю. Цезар.

Доляр ніколи не може впасти так низько, як деякі люде, щоб дістати його.—Грінвил (С. К.) Підмонт.

Найбільшу прислугу, що можна зробити для християнських людей є привернути їх до християнства.—Палатка Нювз.

Комар кусає ту руку, що кормить його.—Фіненшіал Америка.

Коли знайдешся у скрутному положенню і все обереться проти тебе, аж здаватиметься тобі, що не видержиш хвилини довше—не опускайся тоді, бо це якраз є та хвилина й те місце звідки завертається хвиля у твою сторону.—Гаріет Бічер Стов.

Кожня нація є за розоруженням других націй. —Вашінгтон Пост.

Сказано, що в Англії є кілька мільйонів людей без заняття, не включаючи шляхти (панів і лордів).—Омага Ворлд Геральд.

Вже як державні мужі попробують все го, що можуть, вони остаточно піддадуться й пічнуть робити те, що треба.—Бетелгем Гловб.

Знайте, що чоловік, котрий переходить попри вас роки й не звертає на вас найменшої уваги, а раптом закличе вас по ймени й привитає вас, не читав нічого ні про етику ні про ввічливість. — його лише йменували на щось.—Ню Йорк Трібюн.

"Чи може мужчина любити дві женщині в один час?" питає автор. — Не може, якщо вони довідаються. — Ньювзпейпер Ентерпрайз Асосіейшен.

Як приємно бачити, коли черевики, що коштують $2.00 є знижені з $12.00 на $9.99. —Бофало Нювз.

Колись було погано, як дощі нищили збіжжя, але тепер, коли дощі нищать простори на котрих грають "голф", то ситуація стає вже дійсно загрізна.—Лейбор Вашингтон.

Передучасна захланність є часто причиною втрати того, що людина вже мала. —Ейсон.

В Патагонії знайшли **твердий закам'янілий череп людини,** один мільйон років старий.—Дивно, як маленько людина змінилась за ввесь той час. — Манітоба Фрі Прес.

Чи **стратегія** не є лиш делікатною назвою на **обман,** але сполучена з воєнним ділом і тому ошляхотнена?—Т. Г. Пир.

Час є старий суддя—він справедливо осуджує всіх обвинувачених.—Шекспір.

Ніхто не повинен забагато зупинятись над минувшиною, що є повна помилок, розчарувань та всього іншого, що завсіди нагадує — "як би" — бо все це розстроює, зневірює й затупляє розум і душу.—Естер.

Одним із найбільших джерел щастя в нашому життю є дорога до цілі.—М.С.

Не обманюй себе, що близька знайомість оправдує тебе, щоб ти говорив уразливі речі до своїх знайомих. Противно! Чим ближче знаємо кого, тим більше потрібно поводитись тактовно й ввічливо. Лише в конечних випадках, що часто не трапляється, старайся, щоб твої приятелі вчились неприємних речей від своїх ворогів.—Голмз

ІВАН ПРОЦЬКИЙ, BSc., Едмонтон.

Випродукування молока малочисельної бактерії

ІВАН ПРОЦЬКИЙ, BSc.

Наступно містимо наукову розвідку дуже цінного змісту, головно для фармерства, котру написав молодий український агроном, Іван Процький, з Едмонтону. П-н Процький одержав ступень BSc (бакалєра природних наук) на албертійському університеті, а тепер бере дальше ступень MSc (магістра природних наук).

Радіємо, що п. Процький, один із канадійських українців, так щиро й прихильно відноситься до нас і що не пожалів труду й написав цю розвідку до "Клича".

Шановний автор згаданої розвідки тим самим не лише помагає "Кличеві", але й причиняється до поширення знання по цій науковій ділянці, котрого нашому українському загалові, у кожній галузі, так багато треба. На цьому місці гаряче закликаємо більше наших професійних і наукових сил, котрі основніше студіюють певну галузь, щоб подавали короткі наукові розвідки до Клича, одинокого українського журнала в Канаді, а Клич радо міститиме їх, з чого український загал певне багато користатиме.

В іншому місці цього журналу шановні читачі знайдуть замітку, перебрану у скороченню зо старокрайової преси, про трагічне явище, що існує на Західній Україні (під Польщею), котра говорить, що там українська дітвора найбільше вимирає, пропорціонально до дітвори польської і жидівської. Вмирає 20 українських дітей на кожних 100. Подано як дві головні причині цього факту: низький економічний рівень життя (нужда), а також гостро підкреслений факт, що знання гігієни (науки чистоти й здоровля) серед українців дуже мало поширене. Той самий журнал приписує велику частину вини українським науковим силам й організаціям, що достаточно не виконують своїх громадських і національних обовязків у поширенню знання гігієни іт. т.

І всюди, де лиш українці живуть, треба якнайбільше поширювати поміж ними знання гігієни іт.п., а це відіграє важливу ролю у цілому складі нашого життя, в напрямі зменшення числа передучасних смертей і підкопання здоровля, котрого вартість є не зрівнана у життю.

Знаємо, що молоко є одною з пожив, що має у собі найбільше різних складників конечних для здоровля; знаємо, що від цієї поживи залежить здоровля десяток або й сотоk тисяч українських дітей і дорослих, тому вважаємо понижче подану розвідку надзвичайно цінною. На перший погляд деякі наукові назви можливо виглядатимуть незрозумілі пересічному читачеві, але перечитавши цілу розвідку, читач не лише зрозуміє цілість змісту, але й детайлі цілого опису.

Ред. Клича.

Протягом послідних двох або трьох десяток років, зроблено багато дослідчої роботи над питанням — як можна випродуковувати молоко, що мало б у собі якнайменше бактерій. Багато дечого винайдено й написано, так, що немає найменшої причини на те, щоб продуцент молока не був принайменше ознайомлений із прінціпами у зв'язку з випродукуванням молока малочисельної бактерії.

Джерела, з котрих плодяться мікроорганізми, в додатку до тих, що вже є у молоці, є: повітря у стайні, начиння, шерсть і вим'я звірини, особа що доїть і багато дечого додаткового.

Число множення бактерій збільшується, якщо молоко не остудиться до потрібного ступення температури, щоб задержати зріст бактерій.

В цій розвідці я ограничусь на чотирьох головних прінціпах щодо випродукування молока малочисельної бактерії, а іменно:

1. Чисті корови з чистим вим'ям і дійками.
2. Вживання путні з вузьким верхом.
3. Стерилізування начиння (посудин).
4. Остуджування молока до 55°Ф, або нижче й держати його в цій температурі.

Перша точка вимагає охорони від зараження шерстю звірини, а це осягнеться, коли звірину будеться держати належньо чистою. Щоб зробити це, треба часто чесати звірину, мити й витирати дійки й вим'я. Підстелювання повинно бути таке, щоб до звірини не чіпалась всяка нечисть. Неменше важливим є, щоб стайня завсіди була вистарчаючо чистою, а найбільше підчас доїння. Хоч повітря у хліві не є найбільшим плодовиком заразків бактерій, то все таки треба дбати про чистоту стайні.

А дальше — корови, що дають молоко з високим числом бактерій або, що мають "мастісіс" є не пожадані й їх треба з поміж череди позбутися.

Тому, що перше молоко (початкуюче) має в собі більше бактерій на кубічний центеметер, як решта молока, то позбування цього першого молока знизить число бактерій. Звичайна процедура є здоїти геть перших три або чотири струї молока й це повинно робитися часто.

Чисті руки зменшають скорше, як бруд ні, число організмів, тому треба руки все вмивати перед кожним доїнням і треба уважати, щоб руки не торкались молочної струї, коли доїться. В додатку, скажемо, що чисте убрання має також велику вагу, та що уважні способи при праці коло продуктів, що є для людського вжитку, є необходимі.

Треба вживати путень із вузькими верхами, або з санітарними верхами, тому, що вони зменшають простір почерез котрий всяка нечисть може впасти до середини,

(Докінчення на стороні 16)

Зо Світа Української Молоді

ПАВЛО БАЙРАК

Дня 3. жовтня, 1928 р. молодий "Павлусь" Байрак перший раз ступив своєю ногою на канадійську землю, котра осталась його прибраною вітчиною по-сьогодні.

Вродився в селі Гадиківцях, копичинського повіту. Народну школу скінчив у рідному своїому селі, а до гімназії вчащав у місті Чорткові. Опісля рідний брат його, Григорій, спровадив його до Канади, де в місті Едмонтоні укінчив публичну школу, а відтак записався до "Едмонтон Текнікал Гайскул", де укінчив двоірічний електричний курс. По скінченню технічної школи, дістав заняття в адміністрації "Українських Вістей", де працює по-сьогодні.

Поза своєю працею п. Байрак віддає багато свойого часу і труду в уркаїнських Товариствах. Він є щирим прихильником Гетьманського Руху й був загальним секретарем цієї організації аж до минувшого року, де вложив багато праці. Молодий п. Байрак є одним із найкращих наших молодих аматорів і декляматорів в Едмонтоні. Він часто виступає у важних ролях.

Щодо ширших поглядів п. Байрака, то він став великим приклонником "Молодечої Надпартійної Ідеї", де могла б горнутись вся наша молодь.

А щодо веселої сторінки життя, то п. Байрак каже, що любов немає границь — і дивлячись на його знимку, чи ж можна винувати дівчат?!

Г. ТИЖУК

Один із найактивніших молодих людий в Канаді поміж молоддю є п. Григорій Тижук. Він приїхав до Канади при кінці 1928 року, і майже від першого дня працював між українською молоддю. Почав організувати молодь організацію СУМК в 1931 році, для котрої він працює й по-сьогодні.

П-н Тижук завзято поборює большевизм і дав сотки відчитів в цій цілі протягом послідних вісім років. Він не стає бути активним поза своїм заняттям. Він працює вже довший час в асекураційній Ко., "Вестерн Лайф". Адреса офісу: 405 Теглер Билдінг, Едмонтон. Телефон 25631.

Кожний українець чи українка, що задумує брати асекурацію, повинні взяти її через п. Тижука, котрий заслуговує на піддержку від українського загалу в Канаді. Бо чому мали б ми давати свій асекураційний бизнес чужому, тому, що ніколи нас не знав і в нашу користь ніколи нічого не зробив. П-н Тижук помагає українцям й українці повинні помагати йому.

ОРЕСТ ЗАРСЬКИЙ

Молодий п. Орест Зарський народився в самому столичному місті Альберти, Едмонтоні, для 10 серпня, 1914 р. Публичну школу укінчив у містечку Бойл, Альберта. "Гайскул" укінчив в Едмонтонській Сепаратній Школі. Укінчив "Комершел Скул" минувшого року. І цього року вчащає до учительського семинаря ("Нормал Скул"). Завдяки його здібности він зістав вибраний голово Студентської Унії в "Нормал". — Це мабуть перший раз в Альберті, а може й в Канаді, що українець занимає цей пост між великим числом студентів різних народностей.

Поза своїми студіями молодий п. Зарський багато цікавиться українським культурним життям. Він є одним із передових молодих аматорів і співаків при Народному Домі в Едмонтоні. Від давна належить до аматорського й драматичного товариства "Боян", при Нар. Домі. Належить до "Едмонтон Фюзілерз Бенд", граючи на кларнеті.

В студентськім товаристві ім. М. Шашкевича, в Едмонтоні, через пару років був секретарем. Є одним з популярних членів Української Молоді в Едмонтоні.

Хотяй родився й виріс у Канаді, цікавиться долею й недолею Українського Народу.

Сказано, що половина людей є зайняті пр ирільництві.—Певно, що так. — Це ж є спосіб в який друга половина живе. — Литл Рок Аркансас Газет.

—«»—

Я вірю думці її, хоч знаю, що вона обманює мене.—Дж. Сантаяна.

—«»—

Учитель: "Чого ми вчимося від бджолів, діти?"

Учень: "Щоб не датись вжалити."—Д.

ВЕСЕЛА СТОРІНКА

Знайшов йому рівних. — Суддя: "І що ти робив, коли ти почув, що обвинуваченний вживав такі погані слова?"

Поліцай: "Я сказав, що йому не місце бути між добрими людьми, і я привів його сюди."—Бостон Тренскрипт.

* * *

Студент: "Пане Професоре! Як довго міг би я жити без розуму?"

Професор: "Почекай, побачимо."—Е.Б.

* * *

Солодких двадцять. — Поліцай: "Так скоро, як я побачив, що ви їдете на скруті, я зараз подумав—'сорок п'ять найменше'."

Женщина, що їхала автом: "Як ти посмів?! — То певне цей капелюх, що надав мені вигляд такої старої."—Масонік Крефтсмен.

* * *

Гаврило: "Я журюся, така злнва, а моя жінка пішла в місто."

Микита: "Нема чого журитися, вона певно поступить до якогось склепу."

Гаврило: "То ж це якраз зажурило мене."—Петфайндер.

* * *

"Чи ваш чоловік книжковий хроб (той, що завсіди бродить у книжках)?" — спитала перша жінка.

"Ні, лиш звичайний, щиро відповіла друга." — Кейп Аргас.

* * *

Власник таного годинника зайшов до годинникаря. Його годинник був погано погараганий.

"Я зробив помилку, коли я пустив його на землю," сказав власник годинника.

Після огляду годинника, годинникар відповів:

"Те, що ви пустили його на землю не було помилкою, але те, що ви підняли його."—Е. Б.

* * *

Учитель: "Тхо може назвати мені одну важну річ, яку маємо тепер, а не мали її 100 літ тому?"

Студент: "Мене."

* * *

"Дорогі мої," сказав священик (мурин), "тема, яку я вибрав собі для проповіди сьогодні є: 'Брехуни'. Кілько з вас у цьому зібранню читали 69-тий розділ Мафтея?" Майже всі з присутних піднесли руки вгору. — "Добре," відповів священик. "Ви якраз є тими, до котрих я хочу говорити цю проповідь. — 69-го розділу Мафтея нема нідо." — Д. С.

Одного разу Сталін пішов купатися у ріку й притім зловили його корчі, так, що він мусів кричати за помічю. Робітник, що переходив попри ріку, скочив у воду й витягнув сновиду на берег. Коли Сталін запитав робітника, якої нагороди хоче за те, що врятував його життя, то робітник відповів, що нічого не хоче лиш, щоб Сталін нікому цього не сказав, що він вирятував його.

* * *

Помилка: І вони пібралися й жили щасливо навіть й опісля.—Д. С.

* * *

Не можна повірити всьому, що чуємо, —але повторити можемо. — Д. С.

* * *

Попробуйте цього: "Як же ви спинили свойого чоловіка, щоб все до пізної ночі не сидів у місті?"

"Та як, недавно він прийшов дуже пізно до дому, так, що навіть не світив світла, а я закликала: — "То ти Іване, сердешко?" — а мій чоловік називається Петро."

* * *

П-ні Торопкало: "Я бачила, як молодий хлопець пробував поцілувати вашу дочку."

П-ні Пудало: "Чи вдалось йому?"

П-ні Торопкало: "Ні."

П-ні Пудало: "Як так, то це не була моя дочка."

* * *

Молі: Іван такий оригінальний. Він каже мені речі, що нікому іншому й не приснилось би сказати."

Ольга: "Що?! Він можливо питав тебе, чи вийдеш заміж за нього?"—Д. С.

* * *

Говорячи про безробіття — пересічний чоловік має 12,000,000,000 клітин розуму.— Д.С.

* * *

Підхмелений панок підняв слухавку телефона:

"Гальо! Гальо!"

"Гальо," відповів оператор у центрі.

"Гальо!"

"Гальо!"

"Дивно," сказав панок, "як ця манта чудно відбиває голос."

* * *

Амбітний. — "І ти вдоволяєшся тим, що ходиш хата від хати й жебраєш?", спитала господиня дому.

"Ні пані," — відповів молодий чоловік. "Я незадовго буду мати досить грошей, щоб купити собі авто."—Д. С.

ЗНАЙМО СВОЇХ УКРАЇНСЬКИХ ТОРГОВЦІВ, ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ І ФАХІВЦІВ

Д. С. ФЕРБЕЙ

Здається, що немає української хати в Альберті й декуди поза Албертою, де не знаходилась би українська книжка, музичний інструмент, рекорди, грамофони, ноти й сотки інших річей, щоб не походили з Української Книгарні п. Фербея — Ukrainian Book Store, 10348-101 Стріт, Едмонтон. — Телєфон 24255.

П-н Фербей є одним із визначніших піонірів - бизнесменів в Едмонтоні. Він є власником української книгарні вже 23 р., і є знаний всім верствам українського загалу в Альберті й поза Албертою як рівнож визначнішим нашим англійським співгорожанам в Едмонтоні. В додатку до самої книгарні, п. Фербей вже довгі роки стало асекурує від огню.

В родині п-ства Фербеїв є четверо дітей. Леся, найстарша їх дочка, укінчує Факультет Домашного Господарства, на албертійському університеті. Осип практикує в аптиці фармасетику. Він є молодий симпатичний хлопець. Наталка й Борис, наймолодші, ходять до публичної школи й до української Рідної Школи. Резиденція п-ства Фербеїв є під числом 10763 - 93 Ст., Едмонтон.

П-ство Фербеї помагають в громадській українській праці цілою родиною і п. Фербей давав і дає на різні українські цілі поверх 23 роки.

Український загал повинен якнайбільше піддержувати ось таких наших українських бизнесменів.

ВАСИЛЬ ГАВРИШ

П-н Василь Гавриш приїхав до Канади з Галичини в 1912 році. В бизнесі від 1917 року. В перших кількох роках занимався різними бизнесами, а останніх 10 років веде й управляє канцелярією:— National Immigration & Colonization Co., 10275 101 Стріт, Едмонтон, ч. телєфону 27204.

В додатку поза іміграційним і кольонізаційним бизнесом п. Гавриш продає різні асекурації й занимається Real Estate.

За час своєї іміграційної роботи, п. Гавриш спровадив сотки родин з Европи до Канади, й його варто взяти б за примір, як солідного й справедливого чоловіка в його лінії бизнесу. Він здобув собі ім'я і повагу між українцями й англійцями.

В 1929 р. п. Гавриш одружився з п-ною Марією Горбай. Панство Гавриші мають одного маленького сина, Василя Нестора. Резиденція п-ства Гавришів знаходиться під числом 10808 - 98 Стріті.

На українські народні цілі ніколи не відмовляється давати, й обидвоє п. і п-ні Гавриш є одними з найактивніших українців в Едмонтоні, в українських організаціях. Такі люди гідні піддержки від українського загаю в бизнесі.

ВАСИЛЬ МАРЧИШИН

Ширшому українському загалові п. Василь Марчишин є знаний, як один з українських піонірів-бизнесменів, в Едмонтоні. Він приїхав до Канади молодим хлопцем, ще в 1913 р., і поверх 20 років живе в Едмонтоні, та занимається бизнесом. В перших початках він мав різні бизнеси, але послідніх 11 років успішно провадить свою власну масарню - бучерню - гросерню, під іменем: Home Meat Market, 10342-101 Стріт, Едмонтон, Телєфон 26365.

П-н Марчишин є родинний. Одружений з дочкою п-ства Григорія й Катерини Глинки, з Делф, Альберта. В п-ства Марчишиних є троє дітей: Нестор 13 років, Леся 11, і Славка 8. Всі троє діти ходять до публичної школи. Дім п-ства Марчишиних знаходиться під числом 10630 - 98 вулиця, Едмонтон. Телєфон резиденції 27343.

В бизнесовому заведені п. Марчишиного працюють українські робітники. Лінія його бизнесу є—вироблення всяких масарських виробів, як сальцесонів, ковбас, балонів, різних вудженин іт.і. Фірма п. Марчишиного стало висилає замовлення в Альберту, Саскачеван й Брітіш Колюмбію. У склад його бизнесу входить і також повна лінія гросетерії і свіжого м'яса. В місті замовлення доставляє. Тисячі людий купують свої наживи в склепі п. Марчишиного й тисячі вдоволені.

П-н Марчишин дає на різні українські цілі й помагає різним добрим справам, та бере активну участь в українському й канадійському житті. Український загал повинен піддержувати таких людий як п-н Марчишин.

Д. ПРОНЮК

П-н Д. Пронюк є власником Української Кравецької Робітні:— The Expert Tailors, 10346 - 101 Стріт, Едмонтон. Він ширшому загалові відомий, як з бизнесового так і з громадського життя. За ввесь час його кравецтва в Едмонтоні, років 22, він здобув собі сталий бизнес і до нього все вертаються його старі "костумери". Він старається своєю доброю роботою задержувати своїх покупців настало.

П-н Пронюк є родинний. Число його дому є: 9540 - 104 Евню, Едмонтон.

В заведенню п. Пронюка можна набути, до міри й на замовлення, різного рода сути, літні й зимові оверковти. Минувшого року п. Пронюк побільшив своє заведення й має на складі всі мужеські прибори, як сорочки, краватки, шалі, панчохи і т.і.

Кожний українець повинен давати хоть частину свойого бизнесу п. Пронюкові. Панство Пронюки роками дають на різні народні цілі й обоє віддають багато праці в українських організаціях.

ВАСИЛЬ ДОРОШ

П-н В. Дорош приїхав до Канади молодим хлопцем 1914 року, з села Іли нець, повіту снятинського. Має одного брата в Канаді, в Стерко, Альберта,—Дмитра. Дуже скоро вивчився англійської мови й укінчив учительський семинар в Келгарах Учителював більше як 10 років.

Від 1929 р. почав будувати більші будинки, як церкви, школи, й кращі модерні доми. Укінчив курс архітектури — I. C. S., Скрентон, Па., також цього самого року укінчив інжінерський електричний курс, в Провінціяльній Школі Технольогії, в Кергарах.

В послідному році п. Дорош виключно віддався електричній роботі й будуванню. Він стає найпопулярнішим електро-техніком і будівничим між українцями в Альберті.

П-н Дорош виробляє плани й будує більші будівлі, як школи, церкви, народні доми, шпиталі, й модерні доми; як рівнож виробляє плани й вкладає електричні проводи. Бере замовлення на різні електричні прибори.

П-н Дорош є одним із щирих й активних українських працівників. Помагає всяким народним справам матеріяльно й морально. Дав десятки відчитів на українських околицях.

Українці повинні піддержувати наших українських будівничих і електро-техніків, радніше чим давати заробляти чужим, котрі не помагають й не поможуть нам під жадним оглядом. Адреса п. Дороша:
Ritz Hotel, Room 1, Едмонтон,
Телєфон 25614 .

БОЛЬШЕВИЗМ Є ЖИДІВСЬКИЙ

(Продовження зо сторони 6)

на Гелпгенда, в злуці з Німецьким Генеральним Штафом; "Сізон Репорт," видрукуваний Американським Комітетом Публичної Інформації, в 1918 р., в цілости доказує злуку між жидівськими банкерами в Німеччині й фінансуванням Леніна й Троцького, для революції. Між іншими точками видрукуваними в документах виданих Урядом Зл. Держав, знаходиться наступно поданий лист:

Штокгольм, 21 вересня, 1917.

До п. Рафаїла Шолана.

Дорогий Товаришу, —

Банок, М. Варберга, отворив рахунок, для помочі товаришеві Троцькому на одержання телєграми від голови Рейн-Вестфаліян Синдикат. Адвокат, можливо п. Кестрофф, одержав амуніцію і зорганізував транспортацію разом з грішми *** на чії руки сума в квестії, бажана Товаришем Троцьким, має бути зложена.

З братерським привітом,

Фурстенберг.

Це доказує большевицьку злуку з жидом банкиром, Максимом Варбергом, братом Павла Варберга з Кугн Леоб і Ко., в Ню-Йорку, котрий був швагром Якуба Шиффа, голови тої виключно-жидівської фірми, котрий так завзято ненавидів Росії, що він не хотів дати аліянтам жадної помочі в позичках, аж доки Злучені Держ. не ввійшли в війну.

Якщо треба ще більшого доказу на те, що жидівські фінанси є пов'язані з большевиками, примір большевика не-жида Карасіна (жонатого з жидівкою), може послужити. Карасін був замішаний в плановому революційному вибуху в 1907 р.; він тоді працював у Сіменз Шукерт, зв'язано з А. Е. Г., великим електричним заведенням, де жид Ратенав був президентом. В 1909 р., Карасін став управителем у галузі цього заведення в Ст. Петерсбургу. В 1917 р., він був у Штокгольмі з Фуретенбергом (підписувачем вище поданого листа) і їздив із ним до Берліна, а коли большевицька революція вибухла, він пішов до своєї давнішої

роботи з Сіменз Шукерт, і в цей самий час, Ленін назначив його головою п'ятьох Відділів у Совітськім Уряді, включаючи транспорт і достачу пожив. Пов'язання цієї особи з жидівськими фінансами, поза Росією, є цим доказане до невідкличности.

Так високо Совітський Уряд цінив поміч Куги Леоб і Ко., жидівських банкерів з Ню-Йорку, що він дав першого роду привітання цим супер-капіталістичним репрезентантам тої фірми, коли Фелікс Варберг відвідував Росію в 1927 р. і п-ні Отто Каги у 1931 р. Зв'язання жидівських фінансів із большевизмом було неменше, як тоді, коли Дезрейлі писав у 1852 р.

БОЛЬШЕВИЗМ МАЄ ЗА СОБОЮ СИМПАТІЮ ЖИДІВСТВА

Дня 4. квітня, 1919 р. ось це признав "Джуіш Кроникл", котрий сказав: "Багато є у самому факті большевизму, в факті, що так багато жидів є большевиками, в факті, що ідеали большевизму в великій мірі є нерозлучні з найкращими ідеалами Юдаїзму".

Ізраіл Цангвиль, в промові хвалив: "Та раса, що видала Біконсфілда, Релінга, Монтагю, Клоца, Курта, Ейснера, Троцького."

ТРАКТУВАННЯ ЖИДІВ У БОЛЬШЕВИЦЬКІЙ РОСІЇ

В Росії, "анти-семітизм" є злочином за що карають смертю. Юдейська газета, "Обенд Меіес", з 29. грудня, 1931, каже: "Совітський Уряд вважає анти-семітизм за виявлення контр-революційности". Лорд Марлей, в Фінзбери Парк на 28. грудня, 1932, сказав: "Російський Уряд рішуче дивиться на расовий анти-семітизм як на контр-революційність."

Все це тому, що большевизм є жидівський.

Жиди, пробують здержувати найелементарніші докази, і час-від-часу друкують неправдиві байки про нужду, яку переживають жиди в руках Совітів, — ондак, головний рабін Глускин і п'ятьох інших рабінів заперечили ці байки у своїх апелях до жидів по цілому світі, щоб не піддержувати чужої агітації проти Совітського Уряду Росії. Цей апель був друкований в Москві, на 27 лютого, 1930, і включав наступні вислови: "Совітський Уряд одинокий, що веде явну боротьбу проти анти-семітизму;" "він ліквідує соромливі закони, що ограничували жидівські права;" "за наші релігійні переконання, ми ніколи не терпіли переслідувань під Совітами". **Читачеві пригадується Християнські переслідування в Росії під Совітами.**

Великі простори в Кримі й Біро Бідян виключно призначені для жидівського поселення; ці "нові доми для жидів" були неуспіхом, тому, що жидівство не може працювати, та помимо всего, інтенція Совітів є ясна. Жиди дійсно мають спеціяльні привелеї.

В лютім, 1932, жид І. Монтагю, говорив у Менчестер про "Росію" в імени "Приятелів Совітської Росії". Він сказав, що закиди про опресії жидів Совітами, були нахабними брехнями. Совіти визволили всіх жидів від всіх неможливостей надано їм ще за царизму.

Лейтант-Кол. С. Л.Е. Маловн, також у Менчестер у лекції виголошеній для Жидівського Літературного Товариства, 17. січня, 1932, сказав: "Якщо режим змінявся б у Росії, то жиди знайшлися б у дуже небезпечнім положенню, головно у полудневій Росії, де жидам дано багато землі."

ЗНАК ЖИДІВСЬКОЇ КОНТРОЛІ

Кожний російський жовнір під Совітами носить на шапці жидівський символ контролі, звізду з п'ятьома ріжками.

(Докінчення буде)

HOME MEAT MARKET

19342 - 101st STREET

EDMONTON -:- ALBERTA

Найбільша українська масарня й бучарня в Західній Канаді. Стало висилає замовлення на різні масарські вироби, як ковбаси, сальцесони, болони, всякі вудженини і.т.і. — в Алберті, Саскачевані й Брітіш Колюмбії

Все має повну лінію свіжого м'яса й ґросетерії.

В місті Едмонтоні замовлення доставляє.

Телефон 26365

В. МАРЧИШИН, управитель.

Вирвався на волю. "Чи повірите? Він дійсно втік від престола."

"Втратив нерв, я сподіють."

ДИНАСТІЯ КАГАНОВИЧІВ

"Наша Правда", часопис, що виходить нелегально в Орехов-Суєвск, редагований групкою робітників, представляє ролю, що відограють брати **Кагановичі** у Партії Урядового Совітського Апарату:

Каганович ч. 1, Л. М., є:

1. Сталінів репрезентант у секретаріяті "Зік" (Центрального Комітету Партії).
2. Член Політ Бюра.
3. Член "Орг-Бюра" й голова Комісії Партійної Контролі.
4. Перший секретар до "Обком" і "Горком" (індустріяльних комісій).
5. Член "Торгсіну" (журналу для чужинців).
6. Голова Партії Вісмох й Урядових Комісій.

Каганович ч. 2, М. М., є:

1. Член "Зік" і "Взік".
2. Член "Орг-Бюра".
3. Репрезентант громадського комісаря для Ейльшої Індустрії.
4. Член Унії Торговельних Журналів.
5. Голова трьох Державних Індустріяльних Комісій і б. б.

Каганович ч. 3, І. М., є:

1. Голова Екзекутиви Комісій Горков Округа.
2. Член урпави Державних Публіцистів Совітської Унії.
3. Член "Осовяхім" (авіяції).
4. Член Совітів для ко-оперативних організацій.
5. Голова Совітського Округа для льокальної індустрії.

Каганович ч. 4, С. М., є:

1. Місто-голова унії у фабриках полотняних виробів й організації фабрик вовняних виробів.
2. Член Совітських Громадських Комісарів для освіти.
3. Голова організації "Текстайл Заведень".
4. Член Довірочної Управи Полотняної Індустрії й член різних державних комісій.

Каганович ч. 5, (мало інформацій).

Каганович ч. 6, * Р. М., є сестра вище згаданих братів Кагановичів. Вона є:

1. Голова Відділу Медичних Достач на Унію Совітських Консентраційних Приміщень.
2. Членка управи "Ред Кресент".
3. Членка Совітів із Московської Округи "Ручної Індустрії".

В додатку до вище поданих "товаришів" і "товаришки", поважне число свояків родини Кагановичів є розміщене по посадах по цілій Совітській Унії, особливо в індустріяльній адміністрації. В окрузі Ореховв-Суєвск, брат "товаришки" Каганович ч. 4, з назвиском **Голдман,** занимає становище "Торговельного Управителя", ч. 3 у фабриці Полотняних Виробів; а вуйко "товаришки" Каганович ч. 5 є головою "Індустріяльних Продуктів на наглі замовлення".

Цей допис у "Нашій Правді" закінчується запитанням до **"товариша"** Сталіна: Кілько коштує пролетарську державу піддержка родини Кагановичів і їхніх чисельних свояків, коли офіційна місячна платня Кагановича ч. 4. перевищає 3,800 рублів (без бонусів)?

* Ч. 6 живе з "оваришем" Сталіном як його "близька товаришка".

Ось бачите, Шановний Читачу, а українці кажуть, що немає "своїх" при владі в Совітах — а вище згадані хто як не "свої". —Це ж всі "наші". — **Ред. Клича.**

ВИ ДІСТАНЕТЕ ДОДАТКОВУ ВАРТІСТЬ ТЕПЕР

Коли пішлете гроші через

CANADIAN NATIONAL EXPRESS *Money Order*

Нині, коли пішлете свої гроші до дому, то ваші рідні дістануть більше за ваші гроші, і дуже мало значить чи вони виплачені в долярах чи в крайовій валюті — ви дістанете більше за свого доляра.

Можете післати свої гроші поштою, через редію, або просто каблем. Ви можете післати їх до кожного краю в Европі, крім Росії (С.С.С.Р.), де вони є доручені до найблищого Торгсіну склепу на кредит ваших кревних. Ви дістанете посвідку підписану особою, до якої гроші є заадресовані.

Вразі коли б затратились або хто їх украв з поміж листів, то дістанете цілу суму назад. По дальшу інформацію вдавайтесь до найближчого Стаційного Агента Кенедієн Нешенел Рейлвейс, або пишіть до:

MR. GEO. S. COWIE,
Assistant Treasurer

CANADIAN NATIONAL EXPRESS
360 McGill Street Montreal, Que.

ВИПРОДУКУВАННЯ МОЛОКА МАЛОЧИСЕЛЬНОЇ БАКТЕРІЇ.

(Продовження зо сторони 9)

й цим способом виключається зараження від звірини, та людини, що доїть і повітря. Це зараження включає: брудоту, нечисть, підстелку, землю, порплі і т.б., усе те має у собі заразки часто в великих числах і вони зараз розходяться в молоці.

Тому, що начиння може бути відповідальне за велике додаткове число бактерій у молоці, то найважніше є, щоб начиння стерилізувати й держати його в цьому стані. Є багато способів стерилізування посудин й кожна метода має як свої додатні сторони так і відемні. Зогляду на легке орудування, низьку ціну оперування й добрий результат, я схуляюся до вжитку "гарячоповітряної шафки" ("гот ейр кабінет").

Стерилізація цією методою вимагає доброго вимиття посудини й поставлення відтак в шафку, перевернувши її догори дном. Тоді огрівається шафку газовою кухенкою аж поки не досягне температури 130°С; опісля треба огонь скрутити. Це становить практичну стерилізацію. Начиння лишається у шафці сухе й стерилізоване аж доки не потрібно його — і це здержує зараження або зріст бактерій, якщо все це точно виконується.

Тут треба підкреслити, що молоко, від часу як воно лишає вим'я корови аж поки воно вийде на продаж, **повинно** виключно находитись у стерилізованій посудині.

Якщо бажається здержати зріст бактерій і продавати молоко малочисельної бактерії, то треба піти принайменше ще один крок дальше, а це **потреба охолодити молоко.** Збільшення бактерії є також здержане "джермісайдал" акцією, котра є найбільш ефектовна й служить довше, якщо молоко охолоджене до 55°Ф або нижче. Молоко можна скоро охолодити спускаючи посуди-ну з молоком у зимну воду, але є потрібно, щоб вода сягала вище як молоко в посудині, щоб охолода була успішна. Треба також запамятати, що муситься часто міняти воду, якщо бажається, щоб все було холодне й чисте.

При вживанню чотирьох легких і можливих способів, а іменно: чистих корів й вимени, путні з вузькими верхами, стерилізування посудин й охолоджування молока понижче 55°Ф, зможе кожний продукувати молоко малочисельної бактерії, котре відповідатиме вимогам урядового нагляду й публичного здоровля.

Коли Хочете Виглядати Гарно
зайдіть до:
SASKATOON BARBER SHOP
and BEAUTY PARLOR
За роботу ручимо.
І. МУДРИЙ, власник.
10232 - 97th Street
EDMONTON -:- ALBERTA
Телефон 25388

Українська найпопуляріша ресторація в Едмонтоні,
New Ritz Cafe
10348 - 97th Street, Edmonton, Alta.
Смачні страви, ввічлива услуга, й приступні ціни для кожного.
ГРИГОРІЙ МАРТИНИШИН
і ПАВЛО ЦЕБУЛЯК, власники.

Лік на Сиве Волосся

ORIENTAL GRAY HAIRRESTORER TONIC
Рішучо приверне сиве волосся назад до його природного кольору, такого який був в молодих літах.
Цей Тонік не є краскою DYE, його вживається як всякий інший Тонік до волосся, натирається руками. Не закрасить скіри на голові ані рук, не шкідливий, не змиється.
Також знамените средство до знищення порплів на голові. ГАРАНТОВАНЕ.
Отже приверніть свому сивому волоссю природний кольор і виглядайте 20 літ молодшими.
Ціна Тоніку за фляшку $1.85
Пробна фляшчина $1.00
Замовляйте впрост від:—
ORIENTAL DISTRIBUTORS
P. O. Box 423—K
Edmonton, -:- Alberta

ВАЖНЕ:

Кожний українець, що дає передплату на "Клич" тепер, стає не лише передплатником "Клича", але помагає будувати його.

Чи Ви Шановний Читачу, бажаєте причинитись до збудування "Клича"? — Якщо так, то спішіть зо своєю передплатою.

Народ, що не має сильної преси, не може бути свідомою нацією.

Стан преси — то є ступінь розвою Народу.

В Злучених Державах виходить близько 18 тисяч різних часописів і журналів.

Головним обовязком кожної сводомої одиниці повинно бути, піддержувати свою пресу.

"Клич", є одинокий надпартійний журнал в Канаді, присвячений всебічному висвітлюванню справ, що відносяться до українського життя.

"Клич", є дзеркалом українського життя в Канаді, на Рідних Українських Землях, й є дзеркалом світових подій.

Кожний свідомий українець, що хоче мати збірню протибольшевицьких матеріялів повинен передплачувати "Клич".

У кожній, навіть найменшій українській околиці, повинен бути хоч один сталий репрезентант "Клича".

Чи вимагаємо забагато від Вас, коли звертаємось до Вас з проханням, щоб Ви зложили річну передплату в сумі $1.00? Ваш доляр, причиниться до помочі сталого видавання цього журналу.

Всі українські околиці, що бажають почути промовців з рамени цього журналу, повинні листовно звернутися на адресу "Клича".

При кожнім купні, замовленню чи іншім професійнім "бизнесі" прохаємо згадати "Клич", цим поможете йому.